

lændinge, der lovligt har boet i Danmark i mere end syv år, kun udvises, hvis de har begået vedholdende, grov kriminalitet eller er blevet idømt fængsel i seks år eller mere. Disse regler ønskes markant strammet.

Ad 5. Asylsagsbehandlingen skal ske hurtigere.

Den nuværende sagsbehandlingstid på over et år er uacceptabelt lang. En asylansøgers ophold her i landet koster ca. 100.000 kr. om året og beslaglægger også mange administrative ressourcer. Sagsbehandlingen skal derfor ske betydeligt hurtigere, men uden at gå på kompromis med retssikkerheden.

Også ud fra et menneskeligt synspunkt er det urimeligt, at en ansøger skal vente mange måneder eller år på at få afgjort, om vedkommende kan få ophold i Danmark.

Forslagsstillerne ønsker, at den absolutte hovedregel bliver, at sagen er afgjort, når Flygtningenævnet (og evt. Indenrigsministeriet) har truffet en afgørelse. Har ansøgeren fået afslag på opholdstilladelse, skal vedkommende rejse ud. Sker det ikke frivilligt, skal det ske ved politiets hjælp.

Det er et stort problem, at asylansøgeren eller dennes advokat ofte ikke betragter et afslag på asyl truffet af Flygtningenævnet eller Indenrigsministeriet som en endelig afgørelse, men blot som et mellemlid, der følges op af begæring om genoptagelse eller klager til ombudsmanden. Dette betyder, at asylansøgerens ophold i Danmark forlænges med mange måneder. Denne urimelige forsinkelse skal stoppes.

For at sikre en hurtig og retfærdig sagsbehandling skal reglerne for asylsagsbehandling ændres på følgende områder:

- Ansøgninger om humanitær opholdstilladelse skal indgives senest syv dage efter Flygtningenævnets afslag på asyl. Sker det ikke, kan ansøgeren ikke få opsat sin udrejsefrist.
- En anmodning om genoptagelse af en asylsag eller sag om humanitær opholdstilladelse skal ikke have opsættende virkning for ansøgerens udrejse. Er der i anmodningen helt særlige, veldokumenterede forhold, kan der undtagelsesvis dispenseres.
- Har politiet påbegyndt udsendelsen af en person, skal der ikke være mulighed for at give opsættende virkning, hvis der fremsættes en begæring om genoptagelse.
- Det skal sikres, at en asylansøgers valg af en særlig optaget advokat ikke kan forsinke en sagsbehandling adskillige måneder. Derfor skal Flygtningenævnet kunne nægte at beskikke den advokat, som en asylansøger ønsker, eller kunne gennemføre et tvunget advokatskifte.

- I sager, der behandles efter »åbenbart grundløs-proceduren«, skal der alene gennemføres én samtale med asylansøgeren. Ved denne samtale skal både Direktoratet for Udlændinge og Dansk Flygtningehjælp være til stede. I dag har disse myndigheder hver sin samtale og bruger forskellige tolke – ofte med en tidsforskydelse på flere uger. Dette giver en urimelig forsinkelse i sagsbehandlingen.
- Flere asylsager bør behandles i det såkaldte lille flygtningenævn med tre medlemmer frem for det normale med syv medlemmer. Sagsgangen i de små nævn forløber hurtigere og mere smidigt end i de store. Sager, der behandles i det lille nævn, skal typisk være sager med en relativt ensartet problematik og uden de store troværdighedsproblemer.
- Flygtningenævnet bør behandle flere sager skriftligt. Ved at overgå til skriftlig procedure vil sagsbehandlingstiden kunne reduceres væsentligt. I dag kræver en behandling på skriftligt grundlag, at alle syv nævnsmedlemmer er enige om det. Dette bør ændres, således at fem medlemmer, herunder formanden, kan beslutte at behandle sagen skriftligt.

Ad 6. Folketingets Ombudsmand skal afskæres fra at behandle sager, der er afgjort af Flygtningenævnet.

Da ombudsmandsinstitutionen blev oprettet i 1954, blev det klart tilkendegivet, at ombudsmanden ikke skulle kunne kontrollere dommere. Flygtningenævnet med en dommer som formand er oprettet for at aflaste domstolen. Det har domstolslignende karakter, og dommerne er garanter for en korrekt sagsbehandling og afgørelsernes juridiske holdbarhed. Derfor er der intet behov for ombudsmandens tilsyn. Ombudsmanden skal ikke virke som »overdommer«.

Ad 7. Fremmedsprogede børn skal ikke undervises i deres eget sprog i folkeskolen. De skal lære dansk.

Det er ikke Danmarks opgave at sørge for, at fremmedsprogede børn undervises i amerikansk, serbisk, arabisk, hindu, eller hvad der er deres hjemlands sprog. Det bør være forældrenes ansvar.

I den danske folkeskole skal de lære at tale og skrive dansk, således at de bedst muligt kan begå sig i det danske samfund.

Udlændinge skal ikke behandles anderledes, end vi selv ville finde det rimeligt at blive behandlet, hvis vi skulle bo i et andet land. En dansk familie, der tager ophold i Amerika, Mellemosten eller et tredje sted, ville aldrig kræve, at deres børn skulle modtage undervisning i dansk betalt af skatteborgerne i dette land.